

เสียงธรรมจากห้อง “ครูเมตตาสมาธิ” วันเสาร์ที่ 13 มกราคม 2567

การปฏิบัติให้ก้าวหน้า และปฏิปทาสาธารณประโยชน์

โดย อาจารย์คณานันท์ ทวีโภค

ผ่อนคลายร่างกาย กำหนดความรู้สึก ปลดความห่วง ความเกาะในขั้น 5 ออกไปให้หมด กายเบา จากการปล่อยวาง และผ่อนคลาย

เมื่อกายเบาแล้ว จึงพิจารณาให้จิตเบา โดยปลดความห่วงความกังวลทั้งหลาย ออกไปจากใจของเรา ความทุกข์ความกังวลทั้งหลาย สลายออกไปให้หมด เหลือเพียงแต่จิตที่จดจ่ออยู่กับความสงบ เบา สบาย ผ่องใส จิตเข้าถึงความสงบสุข ลมหายใจสบาย

กำหนดพิจารณา ว่าการฝึกการปฏิบัติที่เราฝึกซ้ำ ย้ำ เราแต่ละบุคคลเข้าถึงวสี ความเชี่ยวชาญชำนาญในการปล่อยวาง เพียงแค่ผ่อนคลายร่างกาย ความรู้สึกเราถึงขั้น 5 ทั้งกายได้หรือยัง ? ฝึกจนกระทั่งผ่อนคลายปล่อยวางได้พร้อมทั้งกาย และจิตหรือยัง ? ฝึกจนกระทั่งผ่อนคลาย ปล่อยวาง จิตเข้าถึงฉาน ความสงบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพียงผ่อนคลาย ปล่อยวาง จิตเราเข้าถึงฉาน 4 ได้หรือยัง ?

ผ่อนคลาย ปล่อยวาง เมื่อไหร่ก็ตามที่เราฝึก จนเข้าใจลึกซึ้งถึงวสีในการฝึกในการปฏิบัติตรงจุดนี้ได้ ฉานสมบัติของเราจะมีความลึกซึ้งลึกล้ำ รวดเร็ว มากยิ่งกว่าคนทั่วไป

ผ่อนคลาย ปล่อยวาง ทั้งกาย คือ การแยกกาย แยกจิต สภาวะ ปล่อยวางแต่จิตมีความตั้งมั่นในสมาธิจิตสงบนิ่ง ผ่องใส

จากนั้น กำหนดในความสงบนิ่ง จากฉาน 4 ในอานาปานสติ ตัวหยุดตัวนิ่ง เรากำหนดเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างกสิณกับจิต จิตคือกสิณ กสิณคือจิต จิตเป็นเพชรประกายพริ้ว

กสิณที่เรากำหนดจิตของเราก็เป็นปฏิภาคนิมิต จิตคือกสิณ กสิณคือจิต

กำหนดความรู้สึก ว่าดวงจิตที่เป็นปฏิภาคนิมิตเปล่งประกายทะลุกายเนื้อออกมา สว่าง แยกกาย แยกจิตชัดเจน

ทรงสภาวะจิตอันเป็นประภัสสรให้เกิดกำลังสูงสุด ความผ่องใส ความสว่างสูงสุด ทุกครั้งที่ทรงอารมณ์กสิณจิต เราตั้งกำลังใจไว้ว่า กสิณทั้ง 10 กองที่เราเคยฝึกมา ทั้งในชาติปางก่อนสืบ ๆ ต่อกันมาก็ดี กสิณที่เราเคยได้ฝึกได้ปฏิบัติในชาติภพนี้ก็ดี เมื่อไหร่ก็ตามเรากำหนดกสิณจิต จิตรวมกสิณทั้ง 10 กองเข้าด้วยกัน เป็นอภิญญาจิต ทรงอารมณ์ความผ่องใส ทั้งอารมณ์กรรมฐาน คือ อารมณ์ความรู้สึกของใจ ภาพนิมิต แสงสว่าง ความชัดเจน รวมอยู่เป็นหนึ่งเดียว เข้าถึงสภาวะแห่งกสิณจิต อย่างสมบูรณ์เต็มกำลัง

จากนั้น ทรงอารมณ์จิตต่อไป ในพุทธานุสสติกรรมฐาน พิจารณาว่าในพุทธานุสสติกรรมฐานเราจะปฏิบัติกรรมฐานกองนี้ให้เต็มกำลังได้อย่างไร ? พิจารณาว่าเมื่อเราปฏิบัติในพุทธานุสสติ คำว่า “พุทธานุสสติ” ก็คือ สติ กำหนดรำลึกถึงพระพุทธเจ้า รำลึกถึงพระพุทธเจ้านั้น หากพิจารณาเพียงขั้นเดียว ก็คือการที่เรานึกภาพพระ คือ พระพุทธรูป คือพระพุทธเจ้า นึกเพียงภาพ แต่ลึกกว่านั้น ก็คือพิจารณาถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า ในพระเมตตาธิคุณ พระกรุณาธิคุณ พระบริสุทธิคุณ พิจารณาถึงพระคุณท่านแล้วยังไม่พอ อารมณ์จิตเรามีความเคารพนอบน้อมท่านแค่ไหน ? อารมณ์จิตนอบน้อม แต่จิตยังห่างไกล นั่นก็แปลว่า พุทธานุสสติยังไม่พอ

กำหนดว่า จิตนี้ถึงพระพุทธเจ้า เมื่อไหร่ก็ตามกายของเรากราบพระพุทธเจ้าบนพระนิพพานด้วยความนอบน้อมเคารพ สำนึกลึกซึ้งในความกตัญญูต่อพระพุทธองค์อย่างแท้จริง เมื่อกำหนดได้ดังนี้แล้ว ข้อที่หนึ่ง จิตเราก็มุ่งเข้าสู่พุทธานุสสติเต็มกำลัง

ฝึกทุกครั้ง ภาพเห็นพระ ตาเห็นพระ จิตถึงพระพุทธองค์บนพระนิพพาน จิตกราบพระพุทธองค์ด้วยความนอบน้อมบนพระนิพพาน และการที่เรา รู้สึกว่า กายทิพย์ของเรากราบพระพุทธองค์บนพระนิพพาน อันที่จริงเพียงจุดนี้ก็เท่ากับเราได้มโนมยิทธิ คือ ฤทธิ์ทางใจ ที่ใช้กายทิพย์ไปกราบพระพุทธองค์บนพระนิพพานแล้ว

ดังนั้น ให้เราเข้าใจถึงประโยชน์ และความลึกซึ้งของการปฏิบัติ เข้าใจประโยชน์ว่าทำไมเราถึงต้องฝึกแบบนี้ ? ทำไมเราถึงต้องปฏิบัติแบบนี้ ? ปฏิบัติแบบนี้เกิดผล เกิดอานิสงส์สูงกว่าอย่างไร ?

อันนี้ก็ คือ การที่เราปฏิบัติด้วยจิตปราณีต มีการพิจารณาใคร่ครวญ ใช้ธัมมวิจยะ คือ พินิจพิจารณา เพื่อให้เข้าถึงการปฏิบัติขั้นสูง

คราวนี้จุดต่อไปที่เราจะปฏิบัติต่อ ก็ให้เราน้อมจิต ทรงอารมณ์ใจ ขอบารมีพระพุทธองค์ทรงสงเคราะห์ ยกอาทิสมาณกายของข้าพเจ้าขึ้นมาบนพระนิพพาน เมื่อยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพานแล้ว ก็กำหนดจิตพิจารณาธรรมพิจารณาใคร่ครวญในวิปัสสนาญาณ โดยกำหนดจิตเริ่มไล่ตั้งแต่ อารมณ์ของพระนิพพาน อารมณ์ตัดในสังโยชน์ทั้ง 10 อารมณ์ที่เราพิจารณาตัดภพจบชาติ อารมณ์แนบในอารมณ์ของพระนิพพานที่เป็นเอกบรมสุข “นิพพานัง ปรมัง สุขัง” ทรงอารมณ์ของพระนิพพานให้เข้าถึงพระนิพพานอย่างแท้จริง

จากนั้น กำหนดให้เห็นกายทิพย์ของเรา อยู่บนรัตนบัลลังก์ดอกบัวแก้ว พิจารณาธรรมต่อไป วันนี้เราก็จะพิจารณาในการปฏิบัติในขั้นสูง ในการที่เราจะประยุกต์ใช้ญาณทั้ง 8 ญาณที่แปลว่า ญาณเครื่องรู้ทั้ง 8 อาทิเช่น อตติสังญาณ อนาคตสังญาณ ปัจจุบันนังสญาณ เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ เป็นต้น

พิจารณาง่ายๆ เวลาการที่เราจะใช้ญาณแบบนี้ ในการปฏิบัติเพื่อความก้าวหน้าในการตัดกิเลส ที่เรียกว่าวิปัสสนาญาณ หลักใหญ่ใจความสำคัญ ก็คือ เราพิจารณาตัดร่างกายชั้น 5 ตัดร่างกายชั้น 5 ก็โดย

การพิจารณา ในมรณานุสสติ

พิจารณากาย ในฐานะที่เป็นธาตุทั้ง 4

พิจารณาแยกกายออกมา เป็นอาการ 32

พิจารณากาย ในฐานะที่เป็นรัง รังของโรค คือเต็มไปด้วยโรคภัยไข้เจ็บ

พิจารณากาย ตัดต่อร่างกายในอสุภสังขยา 10

การพิจารณาเช่นนี้ก็เพื่อให้เรามีปัญญารู้เท่าทัน ในความเสื่อม ในความไม่เที่ยง ในความแตกสลายไปในที่สุดของชั้น 5 ร่างกายนี้

การพิจารณาตัดชั้น 5 นี้ ถือว่าเป็นธรรม เป็นปัญญาของพระอรหันต์ การตัดร่างกาย หรือการตัดชั้น 5 นี้ เป็นพื้นฐานสำคัญ ก่อนที่จะไล่ไปละเอียดในการตัดสังโยชน์ เพราะอันที่จริงแล้วตัวที่เราติดมากที่สุด ก็คือ ติดร่างกาย

เหตุผลที่เราติดกับร่างกาย เพราะว่ามันเป็นสัญญาความจำ เป็นสัญชาตญาณ ที่ทุกดวงจิต หรือสัตว์ทั้งหลาย มีสัญชาตญาณของการเอาตัวรอด กลัวตายเสียดายชีวิต

ดังนั้น การที่เราจะใช้วิปัสสนาญาณพิจารณาตัดให้ลึกซึ้ง จนกระทั่งจิตได้สำนึกก็ดี สัญชาตญาณก็ดี มันข้ามพ้นความกลัวตาย ห่วงร่างกายไปจนหมดได้ มันจำเป็นต้องพิจารณาซ้ำๆ บ่อยๆ นานเข้าบ่อยเข้า จนกระทั่งจิตคลายตัวจากความเกาะ ความยึดในชั้น 5 อย่างแท้จริง ซึ่งกว่าจะไปตัดได้อย่างถาวรจนหมดสิ้น ก็อยู่ในระดับของพระอรหันต์

ดังนั้น ความเป็นจริงแล้ว การปฏิบัติในความเป็นพระอริยเจ้าเบื้องต้น ตั้งแต่พระโสดาบัน การตัดกายยังถือ ว่าตัดกายแต่เพียงเบาบาง คือไม่ประมาทในความตาย พิจารณา เข้าใจ และยอมรับตามความเป็นจริงว่า สักวันเราต้อง ตาย แต่ตายเมื่อไหร่เราไปพระนิพพาน

ตรงจุดนี้ก็ถือว่า เป็นการตัดร่างกายชั้น 5 ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเจริญวิปัสสนาญาณ

คราวนี้ การที่เราจะปฏิบัติให้ก้าวหน้าเพิ่มขึ้น ถ้าใครบางคนเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือธรรมะ จุดที่สำคัญที่สุด ของหนังสือธรรมะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวประวัติของครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นพระอริยเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาย หลวงปู่มั่น สายพระป่า ในหนังสือชีวประวัตินั้นส่วนใหญ่ท่านจะเล่า หรือกล่าวถึง อารมณ์การพิจารณาตัดชั้น 5 ตัดรัก โลภ โกรธ หลง หรือวิปัสสนาญาณของท่าน

บางประวัติของครูบาอาจารย์ท่านเล่าถึงช่วงที่ อารมณ์จิตขณะบรรลุนิพพาน ดังนั้นอารมณ์จิต และอารมณ์ใน การพิจารณา ถ้าเรามีความฉลาด เวลาที่เราอ่านเราไม่ได้อ่านแต่เพียงตัวอักษรเป็นคำพูด เป็นสัญญา แต่เราอ่าน หนังสือธรรมะเหล่านี้ หรือจะเป็นการฟังเสียงเทศน์ เสียงบอกเล่าชีวประวัติของท่านองค์นี้ องค์นี้

เราพิจารณาแล้ว ใจโศปริญญาณแนบอารมณ์จิต ว่าอารมณ์ท่านพิจารณามีความลึกซึ้งเพียงใด อารมณ์จิต ท่านขณะนั้นแนบกับธรรมลึกลับซึ่งเพียงใด พิจารณาให้เห็นภาพ เหมือนกับเราใช้กำลังของมโนยทิธิไปดู ไปเห็นใน เหตุการณ์นั้นๆ พอเราพิจารณาได้เช่นนี้ และทำได้บ่อยเข้าๆ ความแตกฉานในการเจริญวิปัสสนาญาณ ความ แตกฉานในการตัดชั้น 5 ร่างกาย ความแตกฉานในการตัดกิเลสของเราก็จะเพิ่มพูนขึ้น

ดังนั้น หัวใจที่อาจารย์จะบอกก็คือ จุดสำคัญที่สุด ที่เราจะสามารถรับกระแสธรรมะจากหนังสือชีวประวัติของ ครูบาอาจารย์ เรื่องราวการพิจารณาธรรม หัวใจก็คือเรื่องราวขณะอารมณ์จิต ขณะที่ท่านบรรลุนิพพาน อารมณ์จิต อารมณ์ ตัดว่าท่านตัดตรงจุดใด ตัดอารมณ์ใด มีความเข้มข้นเด็ดเดี่ยวในการตัดเพียงไร ถ้าเราเข้าใจตรงจุดนี้ได้ เราจะ ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว

สมัยอาจารย์บวชอยู่วัดบวร อาจารย์อ่านหนังสือชีวประวัติ เรียกว่าของครูบาอาจารย์สายหลวงปู่มั่น สายพระ ป่า น่าจะเกือบครบทุกองค์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงตามหาบัว แทบจะทุกองค์นี้อ่านครบเกือบหมด ทั้งห้องสมุด

ดังนั้น จุดสำคัญที่มันปูพื้นฐานของอาจารย์มาในเรื่องวิปัสสนาญาณตรงจุดนี้ มันค่อนข้างจะเต็มในระดับ พอสมควร มาถึงจุดที่มาฝึกมาปฏิบัติในเรื่องของฌานสมาบัติ ในเรื่องของมโนยทิธิ ในเรื่องของกายทิพย์ คราวนี้ พอได้มโนยทิธิปุ๊บ สิ่งที่ได้ต่อจากการที่เราฝึก จากการที่เราปฏิบัติแล้วมันมีความลึกซึ้งขึ้น คือ คราวนี้เวลาเราปฏิบัติ ในกรรมฐานแต่ละกอง หรือการปฏิบัติธรรมในแต่ละจุด มันกลายเป็นว่าด้วยสติตั้งสัญญา หรือด้วยความเป็นพุทธภูมิก็ ตาม หลากหลายวิชา หลากหลายกรรมฐานที่ได้เรียน กลายเป็นว่ามันเกิดอติตั้งสัญญาไปรับไปรู้ในเรื่องของปุม

คำว่า “ปุม” ก็คือ ต้นตอานาน ที่มา แรกเริ่ม เหมือนอย่างพูดเรื่องกสิณไฟ ภาพเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นก่อนที่ เริ่มเกิดจิตตานุภาพของกสิณไฟมันก็ทราบประวัติขึ้นมา เห็นเรื่องราวขึ้นมาโดยอัตโนมัติ หรือหลายๆ วิชาที่เรียน ที่ สอน ก็มีเรื่องปุมตอานานต่างๆ เหตุการณ์ต่างๆ ผุดขึ้นมา หรือแม้แต่เหตุการณ์เวลาที่ได้เดินทางไปสอนสมาธิที่จังหวัด เชียงใหม่ ไปได้ยินคำว่า “กรรมฐานล้านนา” เราก็พยายามเสาะหา ว่ากรรมฐานล้านนาคือจริง ๆ สอนอะไร ? เรื่องอะไร ? มีที่มาจากไหน ? แต่สุดท้าย ท้ายสุดกรรมฐานล้านนาก็เป็นกรรมฐานที่สืบต่อมาจากสุโขทัย ยุคสุโขทัย ในสมัยพระ ยาลิไทที่ส่งพระเถระ พระสุนทรเถระมาพร้อมกับพระธาตุที่สุดท้ายอัญเชิญมาสร้างเป็นพระธาตุดอยสุเทพ และพระธาตุที่ วัดสวนดอก

ดังนั้น อันที่จริงแล้วกรรมฐานมีสืบต่อกันมา จุดกรรมฐานสืบต่อกันมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าใครเคยได้ยิน ตอานานในหลายๆ ครั้งหลายๆ เรื่อง ในช่วงที่ศาสนา มีความเสื่อมถอยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของศึกสงคราม วัด

วาอารามถูกทำลาย พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแตกกระสานซ่านเซ็นจากวัดวาอารามต่างๆ สุดท้ายถ้าเราศึกษา หรืออ่านตามตำนาน เราจะเจอว่าพระที่ท่านลงมาจุติ ลงมาเกิด เพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนา สุดท้ายในยุคยามศึกสงคราม ชุตงค์อยู่ในป่า ก็จะไปเจอพระชุตงค์ชรา แล้วก็มอบคัมภีร์ในหอ เป็นคัมภีร์ลานสอนพระกรรมฐาน แล้วก็มักจะกล่าวไว้ว่า เป็นคัมภีร์ที่สืบทอดมาจากสุโขทัย สืบทอดมาจากศรีสัชชนาลัย เหมือนอย่างเช่น ในยุคที่กรุงศรีอยุธยาแตกครั้งที่ 2 ในยุคนั้นพระสังฆราชสุก ไก่เถื่อน ตอนนั้นก็เป็นอย่างยังเป็นพระหนุ่ม ก็แตกกระสานซ่านเซ็นไป ไปเจอพระชุตงค์มอบคัมภีร์ให้ บอกเป็นกรรมฐาน เป็นกรรมฐานที่มีความครบถ้วน สุดท้ายกรรมฐานนี้ ท่านก็ได้ศึกษา เรียกว่า กรรมฐานแบบมัชฌิมา แล้วก็เป็นที่รากฐานของกรรมฐานในยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ โดยที่สุดท้ายในหลวงรัชกาลที่ 2 ก็เป็นองค์ต้นที่มีการสังคายนาพระกรรมฐาน ตรงจุดนี้จะแตกต่างกันกับการสังคายนาพระไตรปิฎก

“สังคายนาพระกรรมฐาน” ก็คือ จัดระเบียบ เรียบเรียงการปฏิบัติพระกรรมฐาน ให้เป็นระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติ

ครูบาอาจารย์สำคัญหลายรูปก็ผ่านในสำนักของพระสังฆราชสุก ไก่เถื่อน ที่เรียกว่า สำนักวัดราชสิทธิ (วัดราชสิทธิารามราชวรวิหาร) คือวัดพลับ ชื่อโบราณแต่ก่อน แล้วกรรมฐานวัดพลับ ปัจจุบันก็กลับมาเจริญรุ่งเรืองกลับมาอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ก็เป็นปูมตำนานของกรรมฐานในยุคกรุงรัตนโกสินทร์ อันนี้ก็เล่าให้ฟัง

เรื่องราวต่างๆ เหตุการณ์ต่างๆ เวลาที่เราฟัง เราก็ใช้กำลังของมโนเมยทิธิไปดู ไปเห็นในภาพเหตุการณ์ ในเรื่องราวต่างๆ เหตุผลที่มีการสืบทอดพระกรรมฐาน ก็เพื่อให้ไม่สิ้นจากพระอริยเจ้า

หลวงพ่อกุญแจ หลวงพ่อพระราชพรหมยาน นามมโนเมยทิธิมาสอน ก็เพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนา สืบทอดมรรคผลพระนิพพาน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคปัจจุบันนี้ ในป็นี่ กำลังจะเริ่มเข้าสู่ยุคชาวลีโลอย่างค่อนข้างเป็นทางการ ซึ่งเรื่องนี้ส่วนใหญ่งานที่เป็นงานภาพรวม พระท่านก็จะสั่ง สั่งอาจารย์ลงมา สั่งครูบาอาจารย์รูปอื่นบ้าง สายอื่นบ้าง แต่ถ้าเราสังเกตดู เราจะพบว่า คำสั่ง เหตุการณ์ เรื่องราว ปัจจัยหลัก เนื้อหา แก่น จะมีความสอดคล้องตรงกัน อย่างเกินคำว่าเหตุบังเอิญ

อย่างป็นี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ เป็นวันที่สายวัดท่าซุงเดินทางไปบวงสรวง พระธาตุจอมกิตติ แล้วก็ตั้งใจเลยว่ามีภารกิจจิตอธิษฐานทำพิธี ตัดไม้ข่มนาม เพื่อเข้าสู่ยุคชาวลีโล ซึ่งเรื่องนี้อาจารย์ก็พูดมาเสมอ ว่าเราเตรียมตัวเข้าสู่ยุคชาวลีโล อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ตรงกัน ไม่ได้เตรียมกับทางวัดท่าน ในขณะที่เดียวกัน ก็มีครูบาอาจารย์อีกหลายคนหลายท่านที่ท่านกำลังเตรียมในเรื่องของการฝึกอภิญญาใหญ่ ซึ่งเรื่องราวก็เป็นเหตุบังเอิญสอดคล้องให้อาจารย์ได้รู้ได้ทราบ เชื่อมสายเชื่อมกระแสกันเรียบร้อยแล้ว

ตอนนี้ก็อยากให้เราทุกคนตั้งใจตั้งใจทำความเข้าใจก่อนในความสำคัญของเหตุการณ์ในช่วงนี้ เหตุการณ์ที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ว่าจะถูกล้มล้างทำลายไป หรือจะเข้าสู่ยุครุ่งเรือง ยุคชาวลีโล

อันนี้ขึ้นอยู่กับกำลังความสามัคคี ความเข้าใจ ความตระหนัก สำนึกูรู้ของคนในชาติบ้านเมือง ถ้าเข้าสู่ยุคชาวลีโล พระพุทธศาสนาที่จะหวนกลับมาเจริญรุ่งเรืองคล้ายดังสมัยพุทธกาล มากด้วยพระอริยเจ้า มากด้วยพระโพธิสัตว์ มากด้วยพระสุปฏิปันโน จะมีผู้ที่ได้มรรคผลพระนิพพานเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากมาย ไม่เพียงเฉพาะประเทศไทย แต่ว่าเป็นทั่วโลก

ดังนั้น เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ถึงเป็นเหตุการณ์ที่ค่อนข้างสำคัญ เราแต่ละคน หลาย ๆ คนอธิษฐานลงมาเพื่อการนี้ แล้วที่จริงก็ไม่ใช่เฉพาะเพียงกลุ่มพวกเรากลุ่มเดียว หรือสายเราสายเดียว ท่านที่อธิษฐานลงมาเกิด อาจจะมาปรากฏในสายอื่น ในประเทศไทยก็ตาม ในประเทศอื่นก็ตาม อาจจะเป็นที่ทิเบต ภูฏาน ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศใดที่มีเชื้อแห่งพระพุทธศาสนาปรากฏอยู่ แต่สุดท้ายในที่สุด ภาพรวมของงานที่ทุกท่านลงมาจุติ ก็เพื่อนำพาสันติสุข ความสงบร่มเย็น ยุคทองของมนุษยชาติ ให้ฟื้นกลับคืนมา ซึ่งตามที่ปรากฏอยู่ ความรุ่งเรืองนี้จะปรากฏ เป็นระยะเวลายาวนานถึงพันปี ผู้คนเจริญทางจิต สนใจการปฏิบัติจิต สนใจคุณธรรม ศีลธรรม เป็นยุคฟื้นฟูจิตใจ จิต

วิญญาณของมนุษย์ชาติอีกครั้งหนึ่ง และในที่สุดหลังพันปีก็เสื่อมไป ค่อยๆ เสื่อมไป จนกระทั่งสิ้นอายุพระพุทธานุชา ในพันปีดังกล่าวที่ว่า กว่าจะปรากฏให้ครบถ้วน หรือขึ้นเต็ม ต้องใช้กำลังของพระโพธิสัตว์ที่ลงมาจุติ ไม่ใช่เพียงแค่องค์เดียว แต่เสด็จลงมาหลายพระองค์ อยู่ในเพศ ทั้งพระ ทั้งฆราวาส อยู่ในฐานะที่เป็นสามัญชน และอยู่ในฐานะที่สูงส่ง แต่สุดท้ายทุกท่านล้วนแต่มีภารกิจเดียวกัน คือสร้างสันติสุขขึ้นมาบนโลกใบนี้ ไม่ใช่เหตุบังเอิญ ที่หมู่คณะญาติธรรมของเราได้มีโอกาส ได้เข้าเฝ้าลามาหย่อย ท่านรินโปเซที่มาจากภูฏาน เมื่อวันที่ 9 มกราคมที่ผ่านมา

องค์นี้ในอนาคตต่อไป ท่านก็จะเป็นพระโพธิสัตว์องค์สำคัญ ที่ช่วยเผยแผ่พระพุทธานุชาออกไปยังต่างประเทศ เป็นองค์สำคัญขององค์หนึ่ง ที่สร้างสันติภาพขึ้นกับโลกใบนี้ ยังมีวาระแห่งการรู้ตื่นที่ท่านจะพึงรู้ตื่น บารมีปรากฏเพิ่มขึ้นสูงขึ้นไปตามลำดับ แล้วการที่ท่านเสด็จมาครั้งนี้ ก็เป็นการเชื่อมโยงในเจตนารมณ์ที่ตรงกันกับบุคคลทั้งหลายที่ตั้งใจในเรื่องการสร้างสันติสุข สันติภาพบนโลกใบนี้

ดังนั้น ก็ขอให้เราทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องครูสมาธิ พยายามชวนขวยฝึกปฏิบัติ ให้มีความก้าวหน้าขึ้น จุดใดที่เป็นจุดสำคัญ หัวใจของการปฏิบัติ เราเข้าถึงจุดนั้น เราเข้าถึงแก่นของวิชา การปฏิบัติธรรมนั้น ถ้าเข้าถึงจุดสำคัญจับหลักได้ อาจารย์พูดเสมอว่า มันก็ไม่ยากเกินวิสัย รุดหน้าได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับเรา ที่รู้ตื่นขึ้นในหน้าที่ เราก็อิงตั้งกำลังใจเราไว้ สิ่งใดที่ทำได้ รับใช้พระพุทธานุชา รับใช้ชาติ รับใช้องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ เราก็อิงใช้ชีวิตของเราให้เกิดประโยชน์ มนุษย์มีชีวิตอยู่เพียงไม่กี่สิบปี แต่จิตดวงนี้ยังต้องท่องเที่ยวอยู่ในสังสารวัฏอีกยาวไกล ทะเลทุกข์ กว้างใหญ่มองไม่เห็นฝั่ง มีเพียงธรรมนาวา ที่นำพาพ้นจากทะเลแห่งวัฏสงสาร เข้าสู่พระนิพพาน

เหตุนี้พระอุโบสถหลายแห่งจึงสร้างเป็นรูปเรือสำเภา หรือธรรมนาวา นำพาเรือขนมวลสรรพสัตว์เข้าสู่พระนิพพาน

สิ่งสำคัญที่สุด คือการนำพาจิตตน ให้พ้นจากวัฏฏะ ตั้งจิตว่าตายเมื่อไหร่เราไปพระนิพพาน แต่ในระหว่างที่เรามีชีวิตอยู่ เราตั้งกำลังใจที่จะทำคุณบูชา สร้างคุณประโยชน์ให้ก่อเกิดขึ้นกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แบ่งปัน ถวายทอด จุดแสงเทียนแห่งกุศล ความดีในจิตตน เพียงผู้คนค้นพบสันติความสงบของจิต ความสงบจากสมาธิ ความสงบจากการปราศจากการเบียดเบียน สันติสุข สันติภาพก็เริ่มก่อเกิดขึ้นกับโลกใบนี้ ให้เราทำความเข้าใจในหน้าที่ของเราแต่ละคน

ทรงสมาธิ กำหนดรู้ตื่น ยิ่งกำลังใจเราสูงเพื่อส่วนรวม พระท่านยิ่งสงเคราะห์ นี่คือคำ ที่เป็นที่มาว่า ยิ่งเราทำในกิจอันเป็นสาธารณะประโยชน์มากเท่าไร ยิ่งบรรลुरुธรรมได้เร็วเท่านั้น เพราะกำลังใจของเรายังมีให้ส่วนรวม พระท่านยิ่งสงเคราะห์ให้มาก ยิ่งเราทำกิจเพื่อส่วนรวมมากเท่าไร เราต้องเจออารมณ์กระทบมาก เราก็ยิ่งได้ฝึกในการปล่อยวางได้มาก ยิ่งตัดกิเลสได้มาก ยิ่งปล่อยวางการถือสาได้มาก จิตก็ปล่อยวาง จิตก็มองข้าม สิ่งที่เราทำ ไม่ได้ทำเพื่อตัวเราเอง แต่เราทำเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษยชาติ เราทำเพื่อประโยชน์สุขของคนในชาติ เราทำเพื่อประโยชน์สุขของคนหมู่มาก

เราก็อิง..ในความสะดวกสบาย ทั้ง..ในสิ่งที่เราหวังในเรื่องของตัวเราของเรา เพราะเมื่อไหร่ก็ตามเราเห็นประโยชน์ส่วนรวมมาก่อน นั่นก็แปลว่า เราตัด เราละ เราสละเรื่องส่วนตัวได้มากกว่าคนที่เขายังทำกิจการงานเพื่อส่วนรวมไม่ได้ ก็แปลว่า การฝึก การทำปฏิบัติทางสาธารณประโยชน์คือการฝึกตัด ฝึกปล่อยวาง ฝึกตั้งกำลังใจก็คือบารมีให้สูง บารมีสูง “บารมี” แปลว่า กำลังใจ, กำลังใจสูง ก็บารมีสูง, บารมีสูง ก็แปลว่า บารมีเราเต็ม ดังนั้นกำลังใจยิ่งสูง เรายิ่งได้รับ ยิ่งให้ ยิ่งได้

กำหนดรู้ กำหนดตื่น กำหนดกำลังใจเราให้ใหญ่ ถึงสมมติในชาติปัจจุบันเราเป็นคนธรรมดาสามัญ แต่คนเล็ก แต่หัวใจก็ใหญ่ได้ มีกำลังใจที่ทำงานที่ยังประโยชน์ต่อส่วนรวม

ดังนั้น ให้เราทุกคนตั้งกำลังใจไว้เช่นนี้ และเมื่อไหร่ก็ตามที่เราทำกิจการงานที่เป็นงานใหญ่ สิ่งแรกที่เรควรทำ เพราะเราทำได้ก็คือ พยายามใช้ภาคทิพย์ พยายามอย่าคิดด้วยความเป็นมนุษย์ อย่าคิดด้วยความกังวล คิดงานต่างๆ เราขอขอมพระ งามพระ บอกกล่าวพระ บอกกล่าวเทวดาพรหมไว้ ให้ท่านช่วย ให้ท่านสงเคราะห์

จากนั้น กำหนดจิต ขอขอมพระให้ท่านเมตตา บอกว่าเราจะทำอะไร ? ยังไงบ้าง ? ให้ผู้รู้ขึ้นมาในจิต ซึ่งในเรื่องนี้ ทางแนวทางสายวิชชาธรรมกาย หลวงพ่อสด วัดปากน้ำ ท่านเรียกว่า ของค์ต้นธาตุต้นธรรม ก็คือสมเด็จพระสังฆราช มอปปังชีวิต มอปปังงานส่วนทิพย์ ให้เรา รู้ขึ้นในจิตเป็นญาณเครื่องรู้ พอท่านกำหนดลงมา เราก็มารู้ เราก็กำหนดดู แล้วเราก็กเดินงานไปตามที่ท่านเมตตาสงเคราะห์ผู้รู้ขึ้นมาในจิต ส่วนใหญ่ถ้าเราทำแบบนี้ งานก็จะค่อนข้างราบรื่น แล้วคราวนี้หลายๆ สิ่ง หลายๆ อย่าง ที่ท่านบอกมาก็จะเป็นไปตามที่ผู้รู้ขึ้นมาในจิตจริงๆ เช่น งานบวงสรวง อัญเชิญพระอุปคุตที่ผ่านมา พระท่านก็บอกว่า จะมีคนมาร่วมงานหลักร้อย จากตอนแรกก็คิดกันว่า เออ..คิดตามประสามนุษย์ว่า เออ..คนมาหลักสัก 30 - 40 คนก็น่าจะเต็มกำลังรับ เพราะว่าเป็นเรื่องของการเดินทางไปต่างจังหวัด ก็ปรากฏว่าคน ที่มาร่วมงาน ก็มาเป็นร้อยจริงๆ หรือแม้ปัจจัยที่จะร่วมทำบุญ ท่านบอกว่าได้ถวายพระหลักแสนสุดท้ายตอนแรกก็รวบรวมได้ 50,000.- แต่ก็มิเทวดานางฟ้าผู้ใจบุญจากต่างประเทศ โทรมานในนาที่สุดท้าย ร่วมบุญเพิ่มอีก 50,000.- รวมเป็น 100,000.- ตามคำทำนายที่พระท่านบอกไว้ก่อนล่วงหน้าจริง ๆ อันนี้ก็เป็นเรื่องของการที่เราทำงานโดยใช้ภาคทิพย์โสภณทิพย์ อันนี้ก็เพื่อที่ว่าเราจะได้นำวิธีการไปใช้

สำหรับช่วงนี้ เหตุการณ์ตั้งแต่ต้นปีไป ก็จะเป็นเรื่องของงานบวงสรวงค่อนข้างเยอะ เตียวอีกไม่นานก็จะมีการบวงสรวงบูรณะพระบรมธาตุเจดีย์สุวรรณบรรพต ก็คือวัดสระเกศ ภูเขาทอง วัดสระเกศ จะมีการบูรณะใหญ่ มีพิธีทำบุญ ประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ แล้วในขณะเดียวกันก็จะมีงานที่เป็นงานสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ มีการทำพิธีกถัตถ์ ถวายประมาณวันที่ 29 กุมภาพันธ์ ที่จังหวัดอยุธยา

อันนี้ถ้าเป็นไปได้ ใครที่สะดวกเป็นไปได้ก็อยากให้เราไปร่วมบุญด้วย จะได้ใช้กำลังจิต กำลังสมาธิร่วมกันอธิษฐาน

สำหรับวันนี้ ก็ขอให้เราแต่ละคน กำหนดจิต ทำสมาธิอยู่บนพระนิพพาน พิจารณาดูใจของเราเอง ว่าสิ่งต่างๆ ที่เราผ่านพบมาในระหว่างที่เรามีชีวิต เหตุการณ์ที่ไม่ใช่เหตุบังเอิญ เหตุการณ์ที่ทำให้เราได้ร่วมบุญ ในแต่ละวัด แต่ละสาย ให้เราพิจารณาในมาน ในความเป็นทิพย์ ว่าอันที่จริงแล้ว ตัวเรานั้น ก็มีบารมีในการสร้างกุศล เป็นพื้นเพียงสำคัญเป็นชิ้นส่วนสำคัญ ที่จะทำให้อยู่คนแห่งชาวล้านนี้ขับเคลื่อนไปได้

ดังนั้น เราอย่าคิดว่าเราตัวเล็ก เป็นคนธรรมดา กำลังใจนั้นไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ จิตเราดวงเดียว มีจิตเช่นเดียวกัน แต่กำลังใจเราแผ่เมตตาไปทั่ว 3 ภพ 3 ภูมิได้ บางคนก็อาจจะมึทรัพย์เป็นอกิมหาเศรษฐี เป็นเศรษฐีสำหรับบางคนก็มีใจกว้าง ให้ท่านกับผู้คน บางคน มีทรัพย์มากแค่ไหน ก็ไม่ได้มีจิตใจที่กว้างขวาง ไม่ได้มีจิตใจที่แผ่เมตตาได้เฉกเช่นเราที่ปฏิบัติกัน

ดังนั้น ให้เราพิจารณาไว้ ว่าจิตนั้นไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ คุณของพระพุทธเจ้าท่านนั้น ทำให้จิตของเรามีกำลังใจ พระพุทธเจ้าสอนธรรมะ ครุบาอาจารย์พระอริยสงฆ์ มีคุณอันไม่มีประมาณ ถวายทอดธรรมะจนถึงเรา จนจากเราที่เป็นจิต อันเป็นปุถุชน มาเป็นบุคคลที่เริ่มก้าวเข้าสู่กระแสแห่งโลกุตระ กลายเป็นบุคคลที่มีใจที่ยิ่งใหญ่ อาจหาญในธรรมะ

ดังนั้น ให้เราทุกคนพิจารณาใจของเรา พุ่มพักกำลังใจ กำลังใจ กำลังใจสูงขึ้นไปบารมีเพิ่มขึ้น จิตใจทอดอภัยก็แปลว่า บารมีของเราถอย ต้อยลงไป

ดังนั้น หมั่นปลุกปลอบใจ พุ่มพักจิตใจของเรา ให้มีกำลังใจเต็มเสมอ พร้อมทั้งจะปฏิบัติ เพื่อพระนิพพาน

ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือเข้ามาอยู่ในเขตพระพุทธศาสนา แต่ยังมีกำลังใจที่ยังอยาก กำลังใจที่ยังเป็นไปเพื่อกิเลสตัณหา เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ ก็ขอให้บุคคลทั้งหลายนั้นถูกผลักห่างออกไปด้วยกำลังแห่งบุญ และด้วยกำลังแห่งสัจจะอธิษฐานของข้าพเจ้าทั้งหลาย กำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ เทวดา พรหม ได้เมตตาสงเคราะห์ด้วยเทอญ

นับแต่นี้พบเจอแต่คนดี นับแต่นี้พบเจอแต่กระแสแห่งกุศล นับแต่นี้สายบุญ สายทรัพย์ สายสมบัติ สายบารมี เปิดเต็มกำลัง เพื่อเป็นเครื่องมือให้เราช่วยกันนำพาให้โลกนี้ก้าวเข้าสู่ยุคชาวนิวโล

กำหนดจิตเห็นกายเนื้อกายทิพย์เราสว่างพร่างพราย สว่างใส อารมณ์ใจผ่องใส เป็นสุข โมทนาสาธุกับกัลยาณมิตรทุกคน โมทนาสาธุกับครูเมตตาสมาธิ ที่ได้ไปสอนสมาธิ สอนธรรมะส่งต่อความดี ไม่ว่าจะเป็นสายใดก็ตาม เมื่อโมทนาบุญกันแล้ว ใจเราก็มีแต่ความเอิบอิมผ่องใส

สำหรับวันนี้เราก็ปฏิบัติ ทรงอารมณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทรงอารมณ์ในเรื่องของปฏิบัติทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งงานในปีนี้ก็จะมีมากขึ้นเพิ่มขึ้นไปตามลำดับ ก็ขอให้เราทุกคนตั้งกำลังใจเพื่อส่วนรวมไว้ให้ดี สำหรับพรุ่งนี้เราก็ฝึกสมาธิในห้องเมตตาภิรมย์ต่อ สำหรับวันนี้สวัสดิ์.